

Páteční návrat domů -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 29. 01. 2012 v 15:35

Vracela jsem se minulý pátek domů z práce a těšila se na volný víkend a na to, jak si pěkně a pořádně odpočinu od toho všeho kolem mne. Od kolegů, od děcek ze třídy, od shonu a chaosu venku.

Otevřela jsem dveře, pověsila bundu na věšák a začala se zouvat. Z pokoje vyběhla moje malá, skočila mi do náruče a dala mi pusu.

„Ahoj, jak se máš? Už máš hotové úkoly?“

„Ještě ne, koukala jsem na televizi. Však je pátek mamííí. 😊“

„Tak jo, ale zítra si je uděláš, ať pak máme volnou neděli a můžeme jít na koupaliště. Dobře?“

„Dobře.“

Zaplula zpět do pokoje a na cosi koukala. Převlékla jsem se, vešla do koupelny, pohladila kotel, dneska dobře fungoval, a dala si pořádně teplou sprchu. Bylo mi moc fajn. A těšila jsem se na klidný večer. Když jsem vylezla ven, zamířila jsem do kuchyně. Chtěla jsem udělat večeři. Vyndala jsem potřebné věci, v tom ale přišla za mnou malá a ptala se: „Mamí, kdo to je homosexuál?“

Co na to říci? Proletělo mi hlavou. No, nějak to musím vyřešit, lhát jí nechci. Nikdy jsem to nedělala. Co je to ale za otázky? To se dneska učili ve škole? Nebo někoho slyšela na ulici?

„Také se zeptám, víš, jak se rodí děti? To jsem ti přeci říkala,“ zeptala jsem se jí.

„Ano, to vím, to se máma a táta mají moc rádi, pak spolu chodí, no a pak se mámě z bříšku vyklube miminko.“

„Správně. Lidem, kteří takto žijí, se říká heterosexuálové. Víš, to je z latiny a to podivné slovo hetero znamená něco podobného, jako když my říkáme rozdílné. Prostě je máma a táta a ti se mají rádi a pak mají děti.“

„Tomu rozumím, no a co jsou tedy ti homosexuálové?“

„To je jednoduché, slovo homo znamená stejný, takže to se mají rádi buď dvě holky, nebo dva kluci.“

„Takže táta s bráškou jsou homosexuálové?“

„Ne. 😊 To je myšlené jinak. Vzpomeň si na kamarády ze školy. Každý má mámu a tátu, je to tak?“

„Ano, je, to je přeci normální, ne?“

„Máš pravdu, to je normální. Ale občas se najdou lidi, kteří žijí jinak. Prostě kluk nechce žít s holkou, ale s klukem. Nebo holka nechce žít s klukem, ale chce žít s holkou. Takových lidí moc není, ale jsou. Takoví lidé se navzájem mají stejně rádi jako já s tvým tátou. Tak to jsou homosexuálové.“

„Aha, takže když jsem viděla dva kluky, jak se na ulici líbali, tak to byli oni?“

„Správně, šikulko, tak to je. Ale jinak jsou to normální lidé stejně jako já, táta, brácha, babička s dědou, učitelé ze školy. Chodí do školy, pracují a prostě jsou to normální lidé. Rozumíš?“

„Ano, rozumím.“

„Proč se vlastně ptáš? To jste se učili ve škole?“

„Nee. 😊 Koukala jsem na televizi a tam mezi pohádkami byl takový pořad, kde ukazovali různé lidi. Různě oblečené lidi a také nahaté. Jeden pán tam vystrkoval zadek a další ukazoval pindíka. 😊“

To mne zarazilo, položila jsem nůž na krájení pečiva a šla se podívat do pokoje, abych zjistila, na co to vlastně koukala. Byla nějaká reklama. Vzala jsem do ruky ovladač a přepnula televizi na ČT24. Bez komentáře. Vtom jsem to viděla také: záběr na průvod Gay Pride z nějakého města. Podivná individua, nahatá individua, kordony policie hlídající pořádek, hluk a transparenty. Pak další podivní v přílehlavém oblečení, spoutaní lidé, někdo v ruce bič... a pod tím vším titulek „Průvod za práva homosexuálů“.

„Mami, říkala jsi, že jsou to hodní lidé. A kdo jsou tedy ti lidé v televizi? Proč má ta paní v ruce bič?“

Nevěděla jsem, co jí mám říci. Opravdu ne...